

**PRAVIDLÁ
HRY**

**MICHALA
RIES**

PRAVIDLÁ HRY

**MICHALA
RIES**

Michala Ries

Pravidlá hry

Copyright © 2025 by Michala Ries

Cover design © 2025 by Barbara Baloghová

Cover photo © Ebru Sidar – Arcangel

Slovak edition © 2025 by IKAR, a.s.

Tento príbeh je fikcia. Všetky mená, postavy, miesta a udalosti sú výtvorom autorkinej fantázie alebo súčasťou vymysleného príbehu.

So skutočnými miestami, udalosťami a žijúcimi
či nežijúcimi osobami je náhodná.

Vydalo vydavateľstvo IKAR – Slovenský spisovateľ,
Bratislava v roku 2025 ako svoju 2 436. publikáciu
v elektronickej podobe.

Zodpovedná redaktorka Lenka Mondočková.

Korigovala Alena Brišáková.

Prvé vydanie.

Sadzba a zalomenie do strán ITEM, spol. s r. o., Bratislava.

IKAR, a.s.

Miletičova 23

821 09 Bratislava

www.ikar.sk | ikar@ikar.sk

ISBN 978-80-575-0037-7

*Upozornenie:
Tento príbeh obsahuje explicitné
scény fyzického, psychického
a sexuálneho násilia.*

Ľudská sila sa prejavuje rôzne.
Nieкто má v sebe tvrdosť, o ktorú sa oprie,
a tá mu pomôže prežiť. A nieкто sa, naopak,
ponorí do svojej bolesti,
precíti ju a potom z nej vystúpi.
Väčší, silnejší.
To, čo považuješ za slabosť, je tvoj druh
sily, tichej a neochvejnej.

1

Erich

„Áno.“

Som tak blízko, že vnímam teplo, ktoré vyžaruje z jej pokožky.

Pri každom nádychu stále zreteľne cítim dráždivú vôňu jej vzrušenia.

Obklopuje nás pach sexu.

A ona, kurva, povedala áno.

Pozerá sa mi do očí, chrbát vystretý a brada hrdo zdvihnutá. V tvári nemá ľútosť ani výčitky.

Výraz má prázdny, kontrolovaný, ale oči jej ohnivo planú.

Zovriem ruky do pästí, aby som ovládol potrebu do niečoho udrieť.

Oklamali ma.

Ja som mal dohodu s Norou.

Nora sa dohodla s Lesiou.

A Lesia uzatvorila dohodu so mnou.

Zapojili ma do svojich skurvených hier ako obyčajného pešiaka!

Je to Lesia, ktorá nakoniec ustúpi ako prvá a odvráti zrak.

Ale až po tom, ako sa ku mne nahne a v tichej výzve pre mňa, v nemej provokácii pre Noru, ľahko pritisne pery na moje ústa.

Urobí krok do strany, ďalej odo mňa aj Nory, a šatami sa mi otrie o nohy.

Znova vyhladá môj pohľad a hoci nič nepovie, jej oči sú plné vášne, nenávisti a aj... toho niečoho medzi nami.

Vyber si mňa.

Nehlučne zamieri preč, bosá, no nesie sa ako kráľovná.

Klamárska kráľovná.

„Erich,“ ozve sa vedľa mňa.

Obrátim pozornosť k svojej manželke. Jej zrada chutí inak než Lesiina.

Dotkne sa môjho ramena a ja odstrčím jej malú dlaň, ktorú poznám rovnako dobre ako svoju vlastnú.

„Hovor,“ vyzvem ju príkro.

„Milujem ťa a...“

„Hovor.“

Tvár jej skriví zlosť a odstúpi.

„Nemohla som... nedokázala som žiť s predstavou, že o nej nebudem nič vedieť. Najskôr mi niečo také ani len nenapadlo, ale ako plynuli dni... cítila som neistotu, Erich. Nemohla som len sedieť a čakať. Predpokladala som, že si si ešte nevybral, pretože medzi nami sa nič nezmenilo, netrávil si viac času mimo domu. A ja... začala som sa obzerať okolo seba. Pátrať po žene, ktorá by ti mohla dať to, čo ja nie a zároveň by neohrozila naše manželstvo. Malo to byť len fyzické. Keď som uvidela Lesiu,“ jej meno nenávisťne vyplúje, „vedela som, že sa ti bude páčiť, aj keď

je úplne iná ako ja. Všímam si ťa, drahý. Viem, na akom type žien zvykneš očami zotrvať o sekundu dlhšie než zvyčajne, viem, čo považuješ za atraktívne. Jej oheň – bolo mi jasné, že pre teba bude výzva. Nepochybovala som, že ťa bude priťahovať. Stačil mi krátky rozhovor s ňou, aby som vedela, že je pre túto úlohu dokonalá. Bola hrubá a neokrôchaná. Ako by si od takej vulgárnej ženy mohol chcieť niečo viac ako sex?“ Tvárou sa jej na okamih mihne sklamanie a bolesť. Nevyvolá to vo mne žiadnu reakciu. „A tak sme uzavreli obchod.“

„Ponúkla si jej peniaze za to, aby sa so mnou vyspala?“
Na dlhú chvíľu sa odmlčí.

„Nekalkuluj. Povedz mi pravdu, Nora,“ zavrčím na ňu.

„Áno, ale nechcela ich. Išlo jej o tú stáž. Prihovorila som sa za ňu u Heňa a on ju prijal.“

„Heňo o tom vie?“

„Nie, samozrejme, že nie.“

Ale vedel, že sa niečo deje. A nepovedal mi to.

Ďalší, kto ma zradil.

„Ukázala som jej tvoju fotku a prezradila, kde pracuješ. Poslala som jej tvoj pracovný kalendár, aby vedela, kedy prichádzaš a odchádzaš, aby ste na seba mohli zdanlivo náhodne naraziť. Informovala som ju o tom kam a kedy chodíš cvičiť. Keď si šiel vtedy v piatok s Heňom do baru, poslala som jej správu, kde ťa nájde.“

Na chvíľu zavriem oči a snažím sa ovládnuť žeravú zlosť.

Prvýkrát v živote mám chuť udrieť ženu.

Svoju manželku.

„Čo bolo v skutočnosti predmetom dohody? Nebol to sex.“

Možno sa vyskytovala na správnych miestach, ale... Lesia ma nechcela. Jej odpor nebol hraný. Jej vášnivá zlosť nebola predstieraná.

Odmietala ma. Snažila sa ma odradiť.

„Vyzeralo to ako dokonalý plán. Stala sa pre teba výzvou, presne tak, ako som plánovala. A ty si to zničil. Vrátila som sa z Turecka a vedela som, že sa niečo zmenilo. A dnešok je toho dôkazom. Keď som ju zahliadla, prekvapilo ma to, ale rozhodla som sa zistiť, o čo medzi vami skutočne ide. Okrem toho okamihu vo výťahu som nič netušila, a tak som sa chopila svojej šance. Úmyselne som odišla a ty si ju okamžite nasledoval.“ Zhlboka sa nadýchne a na okamih zavrie oči. „Aby si s ňou mal sex. Na oslave mojej priateľky. V jej dome. Odišiel si odo mňa, aby si mohol byť s ňou.“

V tvári sa jej mieša bolesť s výčitkami, no so mnou to nič nerobí. Pristúpim k nej bližšie a snažím sa ovládnuť nutkanie zatriať ňou.

„Ty si to zničila prvá, keď si vymyslela toto svinstvo, Nora. Nesnaž sa hodiť celú zodpovednosť za túto sračku na mňa. Všetko to bol tvoj skurvený nápad. Ja nie som figúrka na šachovnici, s ktorou môžeš hrať podľa svojej nálady.“ Urobím ďalší krok k nej. Ostražito ma pozoruje, lebo si je veľmi dobre vedomá toho, že môj tichý tón je oveľa horší než krik.

Moja žena mnou manipulovala. Dlhodobu, opakovanú, vypočítavú.

Jej drobné telo vo mne prvýkrát nevyvoláva potrebu ochraňovať ju, naopak, naplno si uvedomujem, ako ľahko by som jej mohol ublížiť.

„Aký je to pocit, vidieť následky vlastného konania? Odišiel som od teba na oslave tvojej kamarátky, aby som

sa vyspal s Lesiou,“ zopakujem pomaly a dôrazne jej vlastné slová. A pretože ju chcem raniť, dodám: „Nemal som kondóm.“

Hľadíme si do očí a tie jej sa naplnia slzami.

Otočím sa a mlčky kráčam preč.

„Ideš za ňou?“

Zastanem, no neobzriem sa za ňou. „Nesprávna otázka, Nora.“

Zbehnem po schodoch, vyzdvihnem si kabát a vonku narazím na Gregora.

„Kde je?“ zavrčím.

„V tomto stave za ňou nechod,“ odpovie mi tlmene.

Zaseknem sa a pozriem sa na neho. V mysli sa mi vybavajú Lesiine slová z víkendu u jej rodičov.

Hovorím mu všetko. Ty nemáš nikoho, komu by si sa zveroval?

„Ty si o tom vedel?“

Nič nepovie, no odpoveď mu aj tak čítam v tvári.

Všetci zo mňa robili kokota!

Bez uvažovania napriahnem päť a vrazím Gregorovi do tváre.

Zapotáca sa a narazí do lampy, no rýchlo sa spamätá. Potrasie hlavou a nakloní ju na stranu.

„Je ti lepšie?“

Vyrazím proti nemu znova, tentokrát sa však bráni.

Trafím ho do čeľuste a rýchlo sa uhnem jeho pästi, no aj tak sa mi hánkami šuchne o líce.

Úderom do brucha mu vyrazím dych a jemu sa podarí vraziť mi lakťom do brady, až mi zacvakajú zuby.

Následne do mňa narazí a spolu sa zvalíme na zem. Podarí sa mi znova zasiahnuť jeho tvár. A jemu tú moju.

„Prestaň, Erich, dokaličíš mi ksicht.“

Jeho pokojné vyhlásenie uprostred bitky ma zastaví s rukou natiahnutou k ďalšiemu úderu.

Odvalím sa z neho a zostanem ležať v tráve.

V ústach cítim kovovú chuť krvi. Bolia ma rebrá. Mám krvavé hánky. Ani neviem, či je to krv.

„Lesii na tebe naozaj záleží. Už dávno to pre ňu nie je hra.“

„Tak mi mala povedať pravdu.“

„Vybral by si si svoju ženu.“

Nereagujem a Gregor sa vzoprie na lakti a pozrie sa na mňa. „S Lesiou ťa v tom čase, keď sa to u nej začalo meniť, spájala len túžba. Nestačilo by to na to, aby si si vybral ju. Aby si zahodil svoje manželstvo kvôli šanci s niekým tak nepredvídateľným a divokým, ako je ona. Buď na ňu nasratý, že sa do toho nechala zatiahnuť, ale ak ju aspoň trochu poznáš, nemôžeš sa na ňu hnevať za to, že hrala, aby ťa získala. Nerobil si snáď to isté?“

„Nikdy som jej neklamal. Od začiatku vedela, o čo mi ide. Od začiatku poznala okolnosti. Ony sa proti mne spriahli.“

„Ženy sú špiny,“ vzdychne si Gregor a znova sa zvalí do trávy. „Preto si občas vyberiem chlapa. Aspoň viem, čo môžem čakať.“

Ignorujúc bolesť vstanem. Po krátkom zaváhaní k nemu natiahnem dľaň a pomôžem mu na nohy.

Obzriem si jeho skrvavenú tvár a necítim ani náznak uspokojenia.

„Čo budeš robiť?“ spýta sa ma vážne.

Chvíľu na neho pozerám, namiesto odpovede však vykročím preč.

„Vždy je tu možnosť zmeniť orientáciu,“ ozve sa za mnou pobavene.

Vzalo by mu tú jeho večne dobrú náladu, keby z neho dve ženy, ktorým dôveroval, urobili idiota?

Nastúpim do auta a nechám Noru tu. Nech si nájde inú figúrku, ktorá ju odvezie domov.

2

Lesia

Vystúpim z tieňov a vo svetle lampy si obzriem Gregorovu dobitú tvár.

„Schyť si to,“ skonštatujem a rukami pevne zvieram kabelku, aby si nevšimol, že sa mi chvejú.

„Lepšie, ako keby si to mala schyť ty.“

„Myslíš si, že by ma udrel?“

Keď zúrivo vyrazil z dverí, v okamihu som sa stiahla za roh budovy. Nebola to chvíľa vhodná na konfrontáciu. Nie, keď už jednu absolvoval s Norou. A už vôbec nie na verejnosti.

„Netuším. Ale povedzme si úprimne, obe by ste si to zaslúžili.“

„Žiadne: *Muž nemá právo ženu udrieť, nech sú okolnosti akékoľvek?*“ opýtam sa bez stopy pobavenia.

„Ty a jeho žena ste sa postarali o množstvo poľahčujúcich okolností. Ako veľmi zlé to bolo?“

V skratke mu zhrniem poslednú polhodinu. Zapíska.

„Veľkolepé. A zároveň som objavil nový míľnik, ktorý chcem dosiahnuť. Tiež chcem po orgazme zožať potlesk.“

Niečo hlboko v mojom vnútri sa uvoľní, pretože Gregor je tu. Stabilná, bláznivá súčasť môjho života.

Istota. Nejako sa z tejto sračky vyhrabem.

„Tak si vyhoň na záchodoch v lietadle tesne pred pristátím. Vieš, že Slováci pilotovi radi zaťapávajú.“

Opriem si hlavu o jeho plece a on ma objíma okolo ramien.

„Nesplnila si svoju časť dohody,“ ozve sa nám za chrbtom.

Na okamih unavene privriem oči. Amatérska chyba – postávať na mieste činu. Ani na túto konfrontáciu teraz nie je vhodný čas.

Vymažem si z tváre akýkoľvek výraz a vzápätí sa otočím k Nore.

„To je riziko dohôd. Jedna zo strán si to môže rozmyslieť.“

„Ericha nedostaneš.“

Venujem jej drzé pousmianie. „Človek by si myslel, že si to konečne uvedomíš – nie je to pes, ktorého môžeš vodiť na vôdzke. Ale ty si nepoučiteľná, však? Žerie ťa, že si dnes vybral mňa? Pýtaš sa samej seba, koľkokrát to za posledné týždne spravil?“

Pristúpi bližšie a hoci sa snaží ovládať, je zrejmé, že ňou lomcuje zlosť. „Vedela si, že s ním nesmieš sexovať bez kondómu. Keď nedodržiuješ ty svoju časť dohody, prečo by som ja mala dodržať tú svoju?“

Pri pohľade na ňu len provokatívne podvihnem obočie.

Zatne ruky do pästí a tvár jej skriví nenávisť. Stráca kontrolu. Dobre.

„Zariadim, aby tvoja stáž skončila.“

V poslednej chvíli zabránim tomu, aby mi z pier vykĺzol hysterický smiech.

„Poslúž si. Pri apétite tvojho muža sa mi viac voľného času zide.“ A keď za Norou zahliadnem pri dverách nejakých ľudí, venujem jej svoj najsladší úsmev a nakloním sa k nej tak, aby ma počuli len ona a Gregor. „Žiadny chlap ma ešte nelízal tak, aby ma prinútil prosiť, ale tvoj manžel to dokázal.“

A ona ma nesklame. Zvrieskne a vrhne sa ku mne s natiahnutými rukami, akoby mi chcela vyškriabať oči.

Gregor ju však zachytí, skôr ako svoj zámer stihne uskutočniť, a drží ju odo mňa v bezpečnej vzdialenosti.

Nora kope, snaží sa mu vytrhnúť, vrieska a robí svojim známym neďaleko od nás úžasnú šou.

„Zabijem ťa, ty špina! To je môj manžel! Drž sa od neho ďalej! Erich je môj!“

„Vieš, čo je prvá známka dobrého hráča?“ spýtam sa jej potichu. „Sebaovládanie. Si intrigánska suka a zaslúžiš si všetko, čo sa ti deje. Keď si bola taká sprostá, že si riskovala stratu svojho muža, zaslúžiš si o neho prísť.“

S novou vervou sa začne Gregorovi brániť, no to už dorazí Aďo s Helenou. Dokonalé načasovanie.

„Čo sa to tu deje?“

Až teraz si Nora uvedomí, kde stratila nervy, že je na očiach, sledovaná. V tvári sa jej mihne šok a zdesenie. Telo jej ochabne.

„Dáma sa pokúšala napadnúť Lesiu.“ Gregor ju pustí. „Nechám ju vo vašej starostlivosti. Sme na odchode, ďakujeme za... zážitok.“

Krátko kývnem Aďovi, ženám nevenujem ani pohľad a bez slova s Gregorom vykročíme preč.

„Čo sa tu, preboha, stalo Nora?“ ešte začujem Heleninu otázku.

Dobre. Veľmi dobre.

Nech ma nenávidí tak veľmi, že len pri zmienke o mne bude strácať nervy.

Ak sa nebude ovládať, bude robiť chyby.

Gregor zavolá taxík a čakáme naň mimo dohľad ľudí z večierka.

Prehrávam si dnešný večer a to, čo sa stalo s Erichom.

Konečne som sa mu dostala pod kožu a potom sa všetko tak strašne pokazilo.

„Naozaj si ho prosila?“ spýta sa Gregor hlasom plným pochybností, akoby sa pred chvíľou nebil s mojím... milencom, alebo kým to, dopekla, Erich pre mňa je, a následne nedržal jeho manželku, aby mi nerozdriapala tvár.

„Ale áno,“ prikývnem a vďačne sa zameriam na závan pobavenia vo svojom vnútri. Ostatnému... ostatnému sa budem venovať neskôr. V bezpečí nášho bytu.

„Šípim nejakú zradu.“

To aj Erich. Potrasiem hlavou. Až doma.

Vrhnem na Gregora postranný pohľad. „Prosím, Erich, prestaň to ťahať, pretože príde Gregor a ja budem musieť vziať domáce práce na ďalší týždeň.“

Neveriacky rozhodí rukami. „Zase? Prestaň prziť kuchynskú linku, dopekla, pripravujem si tam jedlo!“

„Bolo to na stole, Gregor, upokoj sa. Hostina, chápeš...“

Vydá frustrovaný zvuk. „Mal som Noru nechať, nech sa na tebe odreaguje.“

„Je malá.“

„Ale zúrívá. Nepodceňuj silu nenávisti. Obviňuje ťa z toho, že si jej rozbila manželstvo.“

Znova je vážny, po smiechu ani stopy. Vidím, že má o mňa obavy, že ju naozaj vníma ako nebezpečenstvo.

Nebránim sa, že to nie ja som zničila jej manželstvo, ale jej rozhodnutie dať celú túto šialenú vec do pohybu.

A... možno má Gregor pravdu. Nemala by som ju podceňovať.

Nie ženu ako ona. Vypočítavú, manipulatívnu suku, ktorá s nevinným úsmevom celé týždne klame svojho manžela.

Žalúdok mi stiahne nepokoj, ale práve pri nás zastavuje taxík.

Až doma.

Gregor bez slova otvorí dvere a ja vklznem dnu.

„Čo budeš robiť?“ spýta sa ma o polhodinu neskôr.

Ležíme na mojej posteli, rameno vedľa ramena, a cívime na strop.

Neujde mi, že presne to isté sa spýtal aj Ericha.

Napäto som v prítmí čakala na jeho odpoveď, no žiadna neprišla.

Je to preto, že sa ešte nerozhodol, alebo nechcel svoje rozhodnutie zdieľať s Gregorom?

Povzdychnem si.

Viem, že musím postupovať opatrne, premyslene.

Hra sa ešte neskončila.

Zavriem oči a vybavím si svoje prvé stretnutie s Norou.

Stále sa neviem rozhodnúť, či som urobila chybu alebo nie, keď som s ňou uzavrela dohodu.

Pred štyrmi mesiacmi

Nedostala som tú stáž.

Možnosť, že jedno z tých dvoch miest nezískam, som si ani nepripúšťala.

Zmetie ma vlna frustrácie.

Doriti!

To snáď nie je možné!

Mala som plán, presne nastavený plán a táto zmena ho celý roztrhala na franforce.

Môžem postupovať podľa iného plánu, ale ja nechcem.

Chcem to najlepšie, čo môžem mať.

Vystúpim z výťahu a v skutočnosti som viac rozčúlená než sklamaná.

Mala som pre to urobiť viac. Mala som pre to urobiť všetko.

A teraz stojím vo vstupnej hale budovy, v ktorej nebudem pracovať. Odmietnutá kvôli školským priemerom. Budem sa musieť uspokojiť s niečím menším, než som chcela.

S niečím horším.

Zatnem zuby a neovládne zavrčanie, keď ma pozdraví ochrankár pri vstupe.

Vyjdem von a zaplaví ma teplo a svetlo. Zastavím sa a nechty si zaryjem do dlaní.

Snažím sa dostať svoje reakcie pod kontrolu.

„Zlý deň?“ ozve sa za mnou melodický hlas.

Otočím sa a pozriem sa na drobnú blondínu, ktorá ma oslovila. Dokonalý účes, drahá kabelka, značkové topánky.

Ktovie, či na záchode používa toaletný papier alebo bankovky?

„Do toho ťa je hovno,“ vyštekne a vyrazím vpred. Na princezné nemám čas ani náladu.

„Mám pre vás ponuku, ktorá by vám ten deň mohla zlepšiť.“

Jej ponuka ma nezaujíma, ale zastaví ma obraz, ktorý sa mi vynorí v mysli. Už som ju dnes videla.

Keď som vchádzala do budovy, stála na ulici s mužom, ktorý mi odmietol stáť, so spolumajiteľom firmy.

Smiali sa spolu a ona ho držala za rameno.

Zavetrím príležitosť a zastanem.

Kontrolujem si výraz, keď sa k nej otočím s pozdvihnutým obočím.

„Poďte, porozprávame sa niekde, kde budeme mať viac súkromia. Pozývam vás.“

Nedám najavo znechutenie nad jej poslednou vetou. Akoby ma malo zlákať, že platí. Akoby som bola nejaká chudera odkázaná na pozvania iných. Nevadí mi, že za mňa niekto zaplatí, som praktická žena, mám však problém s jej blahosklonným tónom.

Mlčky vojdeme do takmer prázdnej kaviarne. Kým sa skúmavo rozhliada a hľadá vhodné miesto, ja sa rovno posadím k jednému z voľných stolov. Neujde mi náznak jej nevôle, keď si nakoniec prisadne.

Čašníčka prijme naše objednávky a my mlčíme, až kým nám ich neprinesie.

Žena zo mňa nespúšťa oči, dookola skúma črty mojej tváre, vlasy, ruky a hrud'

Nepáči sa mi to. Oplácam jej to.

Tvári sa, že je niečo viac. Nóbl krava.

Nemám rada typy ako ona. Neprirodzená dokonalosť. Nedotknuteľnosť. Chlad, ktorý z nej sála.

Vyzerá ako bábika vo výklade obchodu, nie ako skutočná žena.

„Takže?“

„Hľadám milenku pre svojho manžela.“

Obozretne sa opriem. No. To som nečakala.

Strasiem zo seba prekvapenie a venujem jej urážlivý úsmev. „Prečo si ju nenájde sám? Nie je príťažlivý? Idiot? Malý penis?“

V tvári sa jej mihne znechutenie. „Je príťažlivý. Úspešný. Inteligentný. Tak o tri triedy vyššie ako vy.“

„A penis?“ podpichnem ju, nedotknutá jej urážkou. Je to jednoznačne najčudnejšia konverzácia, akú som kedy viedla. Zaujíma ma to.

„Ste vulgárna,“ prižmúri oči.

„Ty si očividne rovnako, aj keď sa hráš na dámu.“

Gregor nebude veriť, keď mu poviem o tejto princeznej, ktorá mi ponúkla svojho manžela na podnose ako pečené prasa. Skurvení bohatí ľudia a ich maniere. Nevedia, čo si od radosti vymyslieť.

„Takže... prečo?“ nakloním hlavu.

„Máš v sebe oheň. Si výzva.“

„Prečo?“ zopakujem.

„To je medzi mnou a mojím manželom. Nepotrebuješ tomu rozumieť, aby si splnila svoju úlohu.“

„Čo za to?“ zmením taktiku a skryjem pobavenie, ktoré cítim. Myslí si snáď, že by som pristúpila na jej podivnú dohodu? Ale som zvedavá, koľko by bola ochotná zaplatiť.

Povie sumu a ja podvihnem obočie.